

MALLORCA NO ES VEN

Si ens neguen el sostre, ens neguen el futur

Bon dia a tothom,

Avui, dissabte 25 de maig de 2024, tots els que som aquí, coneixem la realitat de l'accés a l'habitatge i coneixem la situació desesperada que patim a tot Mallorca i a la resta de les Illes Germanes. Perquè aquest moviment, aquest anhel, aquesta reivindicació, aquesta lluita justa i desesperada, va néixer a Sencelles, però ho podria haver fet a Sant Antoni de Portmany, a Ciutadella, a Sant Josep de sa Talaia o al barri de Pere Garau aquí mateix a Palma. Una abraçada fraternal a cadascuna de les persones que en qualsevol de les 4 illes avui està amenaçada de perdre la seva llar.

Avui també som aquí perquè l'impacte d'aquest vídeo ha estat tan gran que ens ha impulsat a convocar aquesta manifestació. Hem aconseguit donar veu a un desconsol col·lectiu que fins ara estava silenciada. Massa vegades els nostres polítics s'han amagat darrere de les grans xifres econòmiques per negar l'evidència.

Perquè la veritat colpidora és que a Mallorca es ven i es lloga, però no la podem pagar! Aquest drama ens colpeja a totes, afectant famílies senceres, joves que no poden emancipar-se i majors que veuen com els seus fills han de marxar de l'illa.

El dret a un habitatge digne a les nostres illes no s'està garantint, amb conseqüències devastadores per a la cohesió social i el benestar de les persones. L'accés a una casa no pot ser un luxe reservat per a uns pocs privilegiats. La realitat que patim les illenques i els illencs és que no podem viure aquí, a la nostra pròpia terra.

Ens resulta insuportable veure com Mallorca i les Illes s'estan transformant en un ressort de luxe, on només aquells qui tenen doblers poden comprar o llogar. Ens veiem amenaçats per un canvi social i cultural que ens desarrela, que ens roba la nostra identitat i el nostre futur. Mallorca des de fa dècades s'han convertit en terra d'acollida de persones humils d'arreu que vingueren a cercar una vida digna que malauradament no tenien als seus llocs d'origen.

Ara, ens veiem amenaçats per un desembarcament de grans interessos econòmics i especulatius que volen arrasar amb tot allò que som. Perquè és aquesta lògica la que hem de combatre. La lògica que converteix una casa, el lloc més segur per a qualsevol persona, en l'arma d'una riquesa depredadora que arrasa amb tot allò que troba per davant. Sigui una cultura, la natura o la llar dels humils.

Hem de cercar noves fórmules per aconseguir un model productiu més respectuós amb el medi ambient i amb les persones que habitem aquesta illa. Ara sentim que no hi tenim cabuda i que ens estan deixant sense futur. Els preus de l'habitatge han pujat fins a límits inassolibles per a la majoria dels residents. Les nostres illes estan esdevenint un lloc inhòspit per als que hi vivim tot l'any.

Aquesta terra ha de ser un lloc on els nostres fills i filles puguin créixer amb seguretat i dignitat, un lloc amable amb els residents i amb un turisme controlat que no condicioni tota la nostra vida. Poder accedir a un habitatge digne és la primera passa per arrelar-nos i desenvolupar-nos plenament, per sentir-nos part d'aquesta terra que estimem. Per això demanem:

1. Declarar l'**emergència de la vivenda** a les illes per prendre mesures d'urgència a favor del **dret a la vivenda**.
2. Reconèixer que les illes són una **zona tensada per regular el lloguer**.
3. Fer una **moratòria de lloguer turístic**.

4. Reconvertir els **lloguers turístics per lloguers socials**.
5. Dedicar a lloguer social les **cases dels bancs**, com a compensació pel rescat que encara no ens han tornat.
6. Donar garanties a llogaters i arrendataris, i ajudes per la rehabilitació, per garantir unes condicions dignes de salubritat de les **cases buides** i que es puguin dedicar a lloguer social.
7. Permetre l'adaptació al canvi climàtic de les **vivendes fora d'ordenació**, però limitant els seus guanys per dedicar-les només a lloguer o venda social. D'aquesta manera, les famílies que hi viuen des de fa dècades podrien compensar-ho socialment.
8. Cercar real·lotjament a les **persones desnonades sense alternativa residencial**, per la impossibilitat de pagar el lloguer, com ja es preveu en algunes lleis autonòmiques i com exigeix el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials I Culturals.
9. Posar en marxa la **Renda Bàsica Universal**, que rebria tothom, però amb un retorn proporcional als ingressos de cadascú, cosa que permet **redistribuir la riquesa** perquè ningú quedi desprotegit, amb un cost ridícul per l'administració.
10. Crear una **moratòria urbanística de sòl rústic**, com es va fer a Menorca. Perquè, si no, Mallorca podria triplicar la seva població.
11. **Limitar la compra de vivendes** a persones que no tinguin un mínim de residència de 5 anys.
12. **Limitar la compra de vivendes** a grans tenidors.

Aquestes demandes són essencials per assegurar que les illes continuïn sent un lloc viu, divers i acollidor. Junts, podem construir un futur on tothom tingui un lloc a casa nostra. Hem de lluitar per les nostres llars, per les nostres famílies, i per la nostra dignitat.

Per finalitzar, volem tornar a recordar que avui aquest petit grup de persones que formem el Banc des Temps ja sabem que no estem sols. Avui, aquí hi ha persones que fa unes setmanes eren a la Plaça Major per dir basta de persecució a la llengua pròpia.

Avui, també veiem persones que ja fa molts anys també cridaren aquella frase que encara ressona en els nostres cors “Qui estima Mallorca, no la destrueix”.

Avui, veiem alguna samarreta verda que fa més de 10 anys va donar una lliçó a un govern superb i esquiu defensant l’escola pública i en català.

I, avui, també veiem tantes d’altres lluites justes que valen la pena ser defensades . Com la de les Kellys o la de la Memòria democràtica i tantes altres.

De tot cor, gràcies per cadascuna d’aquestes lliçons. Avui el Banc del Temps de Sencelles no seria aquí si no fos per tots vosaltres.

Perquè avui no s’acaba res!

Avui comença tot!

Perquè Mallorca No es Ven!